



DEMÒCRATES VALENCIANS

Ponència Ideològica

Autogovern

Demòcrates Valencians és un partit valencià que treballa pels drets i els interessos del poble valencià. En l'actualitat, la situació dels valencians en tots els àmbits (polític, econòmic, social, etc) està determinada per un status quo que cal corregir i superar. Esta superació està descrita al llarg de tota esta ponència, la qual pretén donar solució als principals problemes que ens afecten i establir les bases necessàries per a construir una nova realitat per als valencians. Però alguns dels reptes que cal superar ens afecten particularment com a poble, per això cal entendre'ls com a qüestions pròpies de la Comunitat Valenciana i cal superar-los en este marc propi.

Exercici del nostre autogovern

El govern valencià ha de fer ús màxim de la seua quota d'autogovern i exigir tot allò que li calga per a permetre el correcte desenrotllament dels valencians. Nosaltres coneguem quines són les nostres necessitats i les nostres fortaleses, consegüentment volem treballar per créixer a Europa. Per a aconseguir-ho, necessitem un govern autonòmic que no sacrifique les nostres capacitats i el nostre progrés en nom dels interessos partidistes i electorals del govern central.

La història recent del nostre poble ha estat marcada per una continua actitud servil i sucursalista, o ineficient en les seues peticions, del Govern de la Generalitat, fóra quin fóra el signe polític de Moncloa. És hora que una força valenciana, sense obediències externes, permeta que els valencians puguen obrir-nos eficaçment a la resta de l'Estat i Europa.



Finançament

En segon lloc, afermem amb contundència que la Comunitat Valenciana necessita de manera irrenunciable un finançament estable, sòlid i ambiciós, acorde amb les nostres capacitats, població i potencialitats. Este punt ha de ser un element essencial i primordial de qualsevol acció política nascuda a la Comunitat Valenciana i ha de redundar en benefici dels nostres ciutadans, de les nostres expectatives i de la nostra competitivitat, la qual es traduirà en una millor prestació de servicis.

Els valencians no volem ser un poble espoliat ni subsidiari. Tot i tindre un PIB per càpita inferior a la mitjana de l'Estat, patim una balança fiscal que castiga la nostra productivitat (superior a la mitjana) i que no ens permet corregir les dificultats i mancances que tenim a hores d'ara. Amb una reforma del sistema de finançament, més equitatiu i just, els valencians podríem millorar la nostra situació, alhora que contribuiríem a la creació de riquesa del conjunt de l'Estat. Davant el massiu endeutament del govern central i l'autonòmic la solució no és espoliar les comunitats productives, sinó recolzar el seu creixement.

No demanem subsidis que adormen la nostra economia i corrompen l'esperit mamprenedor de la nostra gent i el funcionament de les nostres institucions, sinó que no es castigue la nostra productivitat per a finançar els interessos electoralistes dels partits centralistes i la demagògia dels d'ací.

Model productiu

També creguem en la necessitat de redefinició i reconstrucció del nostre model productiu, per a què reactive una economia sostenible. Este nou model ha de reunir tots els elements logístics, polítics i de negociació que ens puguen situar com a espai competitiu de l'àmbit empresarial, seu exportadora, financera i de la nova economia d'Europa. Ni les concepcions radials, ni la cessió de protagonismes a nivell estatal, ni viure només abocats a sectors d'esplai resulten acceptables quan hi ha una ambició sana de competitivitat en el mercat global i el benestar ciutadà.



Les polítiques industrials, productives i ambientals han de ser dissenyades, de manera estreta i conjuntament, amb els sectors implicats dels àmbits valencians corresponents, amb una delimitació concreta i ferma de les responsabilitats socials, ambientals i financeres autonòmiques i deixant uns marges propis en la seua planificació als seus protagonistes i implicats.

Estem decidits a ser partíceps en l'impuls del nostres sectors productius, alhora que reduïrem les traves burocràtiques i legals per als emprenedors: afavorirem la creació de cooperatives de crèdit, la simplificació dels tràmits de llicències, les mesures d'impuls dels emprenedors i el seu règim fiscal inicial, la promoció de sectors estratègics, etc.

Creguem en una Administració que deixe més espai i que afavorisca la iniciativa privada, dedicada amb major intensitat i responsabilitat a la inspecció d'elements bàsics i fonamentals. Les institucions han de servir per a garantir el marc legal i institucional necessari per al correcte desenrotllament de l'activitat econòmica. Recolzant, evitant conflictes, coordinant i gestionant. Afavorint, en definitiva, l'interés general.

Esta administració que proposem també haurà de respectar les realitats municipals i dissenyar i acordar polítiques que tinguen en compte les necessitats dels pobles i les comarques.

Llengua

Des dels 70, els valencians hem viscut dividits per la llengua i la cultura pròpia, en lloc de ser elements d'unió i d'orgull ho han sigut d'enfrontaments. Demòcrates Valencians té la missió de superar estes disputes i assumir els consensos que la societat s'ha atorgat democràticament.

Prou superat el conflicte, hem de centrar-nos en el debat real. Les polítiques lingüístiques de la Generalitat han de fer una promoció efectiva de l'ús del valencià. Esta tasca de foment no s'ha de vore com un atac a l'altra llengua que tenim els valencians, el castellà, per això, desideologitzar la Política Lingüística és la millor manera de fer eficients les mesures de protecció del valencià. Despleguem accions efectives per a què es puga utilitzar el valencià amb comoditat i naturalitat.



Autoestima

Els valencians hem de recuperar la nostra autoestima. La gestió incompetent del govern del Partido Popular i les seues trames de corrupció han tacat greument la imatge dels valencians arreu de l'Estat i d'Europa. Els governs del Botànic s'han mogut be en el món de les consignes electorals però han desil·lusionat en el camp de la política amb majúscules. D'eixa manera es minva la capacitat de construir una identitat pròpia que ens signifiqui en un món globalitzat. Un poble que vol projectar-se amb força cap al futur requerix unió i espenta.

La combinació d'estos dos conceptes en un projecte d'àmbit valencià com el que representa Demòcrates Valencians és la clau per a retrobar la prosperitat que mereixem. La conjunció d'una forta autoestima com a poble i del recolzament a una formació sense obediències externes ha de traduir-se en un increment directe del benestar dels valencians. Conrear responsablement la nostra cultura –llengües, tradicions, festes-, alhora que mantenim una perspectiva oberta, tolerant i dialogant, reforçarà el nostre sentiment de grup i permetrà més possibilitats d'èxit per al nostre projecte.

Els consensos estatutaris en estes matèries seran la ferramenta més útil per a aconseguir esta unitat.

CENTRISME

En Demòcrates Valencians som de centre i ho som per convicció.

En contra dels qui puguen retraure indefinició, tenim un grapat de raons que podem argüir per a justificar la nostra elecció.

No entenem, per tant, la ideologia com un estancament de les idees, tal i com passa amb els conceptes vells d'esquerra i dreta. Són molt còmodes per a compartimentar als partits polítics, però realment es troben superats a l'hora de l'anàlisi conscienciat dels programes.

La definició del centrisme no cap en els conceptes anquilosats d'esquerra i dreta perquè, precisament, el centrisme pot i deu acollir als moderats de l'esquerra i de la dreta.



Són diverses les tradicions polítiques en les quals poua el centrisme i sempre s'han relacionat en opcions moderades i que servixen de pegament social, que eviten les fugides avant que porten a la divisió dels ciutadans. El centrisme es nodrix, per exemple, de liberals, demòcrata-cristians o socialdemòcrates. Estes corrents es poden trobar també en alguns partits d'esquerres i dretes, però les seues influències decauen perquè les formacions majoritàries tendixen a minimitzar les aportacions de les mateixes.

En Demòcrates Valencians volem posar en valor estes aportacions perquè considerem que sí que donen solucions a molts dels problemes que estan afectant-nos en les crisis cícliques que patim.

Partim, per tant, del convenciment en la naturalesa transformadora del centrisme. Però, abans d'enumerar algunes de les seues bonances, anem a fer un repàs històric, un repàs que servix per a demostrar que la nostra opció no prové del no res.

Troben partits centristes a Europa des de principis de segle. Per exemple, el Zentrum alemany. Però la seua vigència es fa patent, especialment, després de la II Guerra Mundial. El moment és crucial en la història del món modern perquè les ideologies extremistes, com el feixisme i el comunisme, havien portat a la major matança coneguda per la humanitat. Era oportú, per tant, arribar a un acord sustentat en el respecte als drets humans. De la mateixa manera, la Unió Europea, el marc internacional on se sent còmode, per tradició i convenciment, Demòcrates Valencians, també representa un triomf de la instauració dels valors centristes: la moderació, el respecte al adversari i la llibertat.

Vos sona actual tota esta història? Som més necessaris que mai.

La Unió Europeu compta amb un eurogrup, Renovar Europa successor d'ALDE, el dels demòcrates i liberals d'Europa, que representa l'homologació internacional que el nostre partit deu buscar a mig termini. El tercer grup de l'Eurocàmara, amb 108 diputats de distints països.

Des de llavors, des dels temps de pau a Europa, el centrisme ha estat present en els sistemes polítics europeus. A Espanya podríem destacar, en el seu moment, l'existència, a nivell estatal, de la UCD d'Adolfo Suárez com a partit que va tractar d'encarnar els valors del centre. A banda de les diferències de l'època i del nostre estil particular, la distinció principal amb el nostre projecte és que Demòcrates Valencians és un partit que només es



centra en l'àmbit territorial valencià, en contraposició als partits centralistes, per als quals la Comunitat Valenciana és només un comodí en les seues polítiques, tan allunyades dels nostres interessos. Sí que coincidiríem en la necessitat d'unir a diversos grups moderats i dispersos per uns interessos comuns que, en el nostre cas, i partint d'una moderació essencial, serien, a més del centrisme, la regeneració i la proximitat. Demòcrates Valencians és també, per tant, una coalició de grups centristes, independents i municipals, pertot arreu del territori valencià, que posen, per damunt de tot, els interessos dels seus pobles i de la societat valenciana.

Com hem vist, el centrisme té recorregut històric i no ix, per tant, de cap buit ni indefinició. Representa una necessitat social i té defensors entre la classe política i els votants. Té mercat i, consegüentment, els partits es disputen eixe espectre.

Totes les enquestes demostren que la franja majoritària de votants a Espanya – i a la Comunitat Valenciana- es situen en el centre del continuum esquerra-dreta. Esta dada irrefutable, significa que la competència pels vots és centrípeta, si vols arribar a guanyar la majoria social. No serien els casos, per exemple, d'Unidas Podemos o Compromís, que pugnen, en competència centrífuga, per ser l'esquerra de l'esquerra. No perdem ni un segon en estes competències perquè no són les nostres, tampoc amb la dreta cavernícola –Vox, per exemple- més escorada del PP.

El centre, repetim, té mercat, i per això el PP, i també ara Ciudadanos, vol presentar-se com a partit de centre, tot i que la impostura ha sigut descoberta pel votant i ja no enganyen a ningú. Els centristes rebutgem les pràctiques corruptes del PP i el culte a la personalitat de Ciudadanos, que actuen com uns comunistes de dretes, prioritant les prebendes socials per als amiguets del seu partit o l'exaltació del líder.

Els demòcrates centristes som uns enamorats de la regeneració. Creguem en ella i ho demostrem amb les nostres accions. Limitació de mandats, denúncies contra la corrupció i la política entesa com un servici públic són els nostres avals, per posar uns exemples. Farem fora els qui han portat a esta societat a la crisi econòmica i d'autoestima. Sense contemplacions, perquè no som com ells ni els volem manipulant els afers públics.

No entrem en el debat fals i espuri entre polítiques públiques i privades perquè som amants de les bones polítiques i creguem que és possible una convivència entre ambdós



quan existix una autèntica ètica i vocació polítiques. Treballarem per crear ocupació i facilitar la realització vital dels nostres conciutadans a través de l'autonomia de cadascun d'ells. No podem permetre'ns una societat subsidiada i dependent, sinó que necessitem l'aportació de cadascun per a ser millors.

Valorem que els hòmens i dones que es dediquen a la política i passen a formar part dels nostres equips siguen persones íntegres i que destaquen pel seu mèrit i la seua entrega a la democràcia. Servir i no servir-nos.

La llibertat, en este sentit, és la pedra angular del nostre projecte, tant des del respecte a l'autonomia individual i als drets humans com des de la garantia de determinats valors socials i integradors que fan que conformem una societat cohesionada.

Els demòcrates centristes som persones obertes, no anem a deixar a ningú arrere, però també volem donar al mèrit i a la capacitat els llocs que mereixen en la nostra societat, com a criteris justs. Per a aconseguir una democràcia de major qualitat, hem d'integrar als més vàlids en el sistema.

La nostra ètica comporta la comprensió i el pacte, així que, allunyats d'extremismes, sempre podran trobar-nos disposats al diàleg, l'enteniment i el pacte. Per vocació i convenciment, és la via per a millorar les nostres societats.

Estes són les nostres raons per a representar el centrisme valencià. La nostra pràctica aportarà les demostracions. Ara més que mai, és el moment del centrisme.

PROXIMITAT

En l'era de la globalització, els habitants del món, en general, se senten més insegurs. Això és un fet, almenys on arriben els grans canals de comunicació, que és pràcticament tot el planeta. Sí, tenim més innovacions i més aplicacions i utilitats, però en ocasions manquem del més important en una persona: la identitat.

Durant el segle XX, el gran segle de les ideologies, resultava molt senzill sentir-se identificat amb algun projecte de vida o cosmovisió més o menys àmplia. Socialisme, cristianisme, dreta forta... serien exemples de les grans ideologies omnicomprensives que,



després de les caigudes de les dretes més autoritàries i els comunismes, han passat de moda.

Per als ciutadans d'èsta era, és més complicat sentir-se prop d'alguna ideologia o, directament, lluitar contra alguna d'elles perquè tot és més complex. La sobirania dels Estats està posada en dubte pel poder de les grans corporacions internacionals, empreses que operen pertot arreu i que, amb les seues decisions, basades en criteris econòmics, influïxen en les nostres vides. Sense que hagen sigut votades per nosaltres.

Tot este procés comporta una pèrdua de poder per part dels ciutadans. Però no tot està perdut i podem recobrar part de la nostra autonomia. Òbviament, este reforçament del poder ciutadà s'ha d'aconseguir des de baix. No podem esperar que siga retornat graciosament per part dels qui se n'aprofiten de la situació, és a dir, els governs claudicants i corporacions transnacionals.

El concepte d'identitat, actualment, és múltiple. I això comporta que la inseguretat de la qual parlàvem adés es faça més gran. Hui en dia es pot ser, per exemple: liberal, valencianista (políticament i del VCF), llanterner, heterosexual, universitari, jugador de futbol, fadrí i lector de llibres d'assaig matemàtic. Tot alhora. Les persones no tenen, generalment, una única via d'identificació i això, tot i ser un avantatge, també les fa més insegures a nivell polític, per la caiguda, adés comentada, dels grans referents del segle XX i per la diversificació de les amenaces actuals, ja que, per exemple, és més difícil frenar el terrorisme que els conflictes de la Guerra Freda del segle passat.

La globalització, per tant, allunya els centres de decisió de les nostres vides. Però no tot el món s'ha quedat de braços creuats davant este procés. Les reaccions no han tardat a arribar i la primera ha vingut des del renaixement dels nacionalismes. No pensem ara en el nacionalisme com a font de conflicte, sinó en l'amor per la terra d'un, el lloc on naturalment sentim la seguretat.

Demòcrates Valencians no és un partit nacionalista. Dins de la nostra formació convivim persones que han militat en molts altres partits i la majoria d'ells no eren nacionalistes. Però sí que som un partit que, per davant de tot, posa els interessos dels valencians. De dalt a baix. Des dels pobles i en el conjunt autonòmic.



Contra la desafecció que provoca la globalització, oposem la garantia de la proximitat. Per això, la nostra fórmula d'autonomia municipal i conjunció d'interessos a nivell autonòmic complementa a la perfecció les necessitats de la nostra societat.

Estem convençuts que les polítiques dels partits centralistes han portat a la nostra terra a la situació actual. Un context marcat no només per la crisi econòmica global de la qual no pareix que eixim -ja estan anunciant una altra-, sinó també per una imatge que està per terra degut a la corrupció endèmica del PP i per un finançament i una manca d'infraestructures deplorables i que, clar i ras, han posicionat al nostre poble entre els més pobres d'Espanya i han deixat la seua autoestima en mínims històrics.

La culpa dels partits centralistes radica en dos causes. Una és funcional i altra és moral. Pel que fa a la primera, estes formacions, amb les seues decisions preses en centres de poder centrals, allunyats de les nostres pulsions, no tenen una informació clara i veraç dels nostres problemes, així que les seues directrius mai poden acostar-se a les nostres necessitats. Quant a la culpabilitat moral, les acusem de no creure en el poble valencià i de claudicar sistemàticament en la defensa dels nostres interessos, de manera que han traït la confiança de milers de valencians que els donaren els seus vots amb bona fe. Ni els dirigents d'estos partits en els seus llunyans centres de poder ni els seus delegats valencians han defensat com calia el que demanaven els valencians i ara estem pagant les conseqüències.

La Comunitat Valenciana no ha de constituir cap comodí en el tauler de l'Estat de les Autonomies, tal i com han interpretat històricament els nostres designis el PP i el PSOE, que han jugat a desvertebrar-nos, dividir-nos i a traure'ns tot el suc. Fins que a la taronja ja no li queda ni una gota i hem dit prou.

La proximitat significa confiar en nosaltres. No deixar que altres prenguen les decisions per nosaltres. Com manifestàvem abans, de dalt cap a baix. Des de l'ajuntament del poble i fins al Parlament Europeu. Un partit dels valencians i per a tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana.

És una qüestió de sentiment, però també funcional. Ningú coneix millor que nosaltres els problemes dels nostres pobles i de la Comunitat Valenciana com a conjunt. Són massa importants per a deixar-los en mans d'altres.



No anem a quedar-nos impassibles davant la recentralització que partits com PP o Ciudadanos estan abanderant. L'estructuració radial de l'Estat i de les seues comunicacions i transports és disfuncional i, a més a més, antivalenciana. No comprem el seu discurs, alentat per grups reaccionaris que sí que són nacionalistes; nacionalistes espanyols, no ho dubteu.

Fixeu-vos en la seua ideologització, són capaços de justificar la necessitat del Corredor Central per davant del Corredor Mediterrani, un argument totalment inversemblant.

Les Comunitats Autònomes no gastem més que l'Estat, això és una calúmia demagògica. I els ajuntament han aconseguit frenar el dèficit, tot i que es veuen obligats a prestar servicis que no els pertocuen en unes condicions molt desfavorables.

En Demòcrates Valencians ho tenim més que clar. Els ciutadans de la Comunitat Valenciana tenim condicions i capacitats per a governar-nos i segur que així eixirem millor de la crisi. No ho oblideu. Més prop, més bo.

Regeneració

La nostra societat està immersa en una crisi que es perllonga i ha desestabilitzat pràcticament qualsevol àmbit social. La crisi començà el 2008 amb la destrucció massiva de llocs de treball i la desaparició de les perspectives de creixement. Anys després, la situació no acaba de resoldre's. A pesar dels esforços de les famílies i les empreses per superar-la, els governants estan considerats per la població com una de les seues principals preocupacions. Són, per tant, part del problema, al que s'afeg la sensació de corrupció generalitzada, i no de la solució. A més, patim una desactivació dels mecanismes socials no dependents de la classe política, com associacions veïnals, cíviques, col·legis professionals, universitats, organitzacions no governamentals o mitjans de comunicació, els quals no deixen de dependre del poder polític a través de subvencions o estan directament controlats, el que es tradueix en una manca d'eines d'ajuda ciutadana.

Esta situació dista molt de ser una tempesta perfecta, una confluència catastròficament casual de problemes, si no que tots ells tenen explicació en la invasió del



poder polític en la vida pública i privada dels ciutadans que ha anat produint-se al llarg de les últimes dècades. Regenerar és revolucionar este estat, pegar-li una volta de 180 graus on el ciutadà passe a ocupar la posició d'interés, poder i llibertat que ara queda en mans de les classes dirigents.

Independència ciutadana

Cal recuperar espais públics on es puga garantir la independència del poder polític. La politització de la nostra vida pública és l'estratègia dels governants per a controlar els impulsos de la societat. La creació de xarxes d'influència i clientelatge garantix una coordinació dels agents socials conforme als interessos d'una casta política que pretén perpetuar-se indefinidament en el poder.

Açò permet practicar la distracció política de la ciutadania, amb la creació de polèmiques que aparten la preocupació dels ciutadans d'altres qüestions o mitjançant esdeveniments populars, com les nostres festes.

Cal recuperar la capacitat de la ciutadania per a obrir i conduir espais públics de manera independent al poder polític, eliminant obstacles a la seua creació i difusió, i atorgar-li un major protagonisme i reconeixement, a més de previndre-la del control polític que pot efectuar-se mitjançant subvencions, i facilitar la seua autonomia financera.

A esta reforma del poder polític cal unir la responsabilitat social, amb majors competències per als ciutadans en els seues afers i, per tant, una major responsabilitat.

Proximitat en la gestió

En l'àmbit polític, Demòcrates Valencians defensem un trasllat de poder d'aquelles divisions administratives d'àmbit major a aquelles més pròximes als ciutadans. Alhora, este trasllat ha d'anar acompanyat d'una major autonomia ciutadana, que no requerisca la intervenció de l'administració per a un nombre major d'activitats públiques i privades dels ciutadans.



Cal potenciar l'ús de tecnologies, de manera que tràmits, preguntes, expedients i contestacions es facen de manera més funcional i sense complicacions. És necessària una revolució absoluta dels mitjans i procediments públics via internet en tots els aspectes que afecten als ciutadans, tant a nivell local com autonòmic.

Açò permetrà que la participació ciutadana en la gestió municipal o en àmbits superiors s'intensifiquen en decisions de gran rellevància, les quals afecten profundament la vida de tots els veïns i el futur dels seus pobles i on ara no tenen poder de decisió. La implicació del món cívic en la política i la gestió serà imprescindible per a garantir una praxis correcta del poder polític: controlant els límits del seu poder i les seues despeses, sent testimonis actius del compliment de la seua acció i la consegüent efectivitat, de la honorabilitat i els codis de comportament dels representants públics i de l'adequat funcionament i regulació del poder institucional.

Administració funcional

Els valors

La profunda transformació que requereix l'administració pública ha de començar per una transformació en valors: transparència, meritocràcia, reformisme i participació ciutadana. Sobre estos puntals cal iniciar una revisió i reforma integral de les lleis valencianes.

La transparència i el foment de la participació ciutadana són indispensables per a exercir de control sobre la praxis política. Totes les accions s'han de desenrotllar a través de la proximitat en la gestió. Cal garantir un accés àgil a la informació.

El reformisme és necessari per a dotar a l'activitat política de la continuïtat i el progrés necessari per a aportar millores a la societat i solucions als seus problemes. El caràcter pactista i la recerca de consens han de marcar la iniciativa governamental per a promoure l'acord amb la resta de formacions polítiques i socials.

La politització de les qüestions socials ens ha dut, en el cas del govern central, als canvis massa freqüents en les lleis orgàniques, les quals es modifiquen cada vegada que hi ha substitució a la Moncloa. S'adapten, per tant, a interessos electorals i no ciutadans. Les lleis s'han caracteritzat per l'escassa de voluntat de pacte, la qual ha separat al govern



dels diferents col·lectius socials. Esta aversió per la negociació i unes lleis completament alienes a les necessitats de la població han agreujat la crisi social i econòmica actual.

La meritocràcia ha de marcar les accions del govern en les seues concessions i contractacions, per això s'ha d'apostar cegament pels professionals i les empreses que demostren estar més preparats i respectar sempre els seus corresponents espais de treball.

Estos ideals no podran aconseguir-se només amb una adequada legislació, sinó que cal introduir la consciència de la seua necessitat en la ciutadania i en la classe política amb molta pedagogia.

Tècnics i Polítics

Regenerar la política implica redefinir els espais propis dels polítics i apartar-los d'àmbits cívics i privats, però també cal redefinir el paper dels tècnics de l'administració.

Allí on siga procedent, s'ha de promoure la professionalitat dels tècnics i s'aportaran les millors solucions, dins del marc fixat pel poder polític. Tècnics i polítics han de constituir una simbiosi de govern, no una competència d'interessos corporatius. Cal diferenciar clarament quines són les respectives àrees de treball. Massa sovint, el poder polític s'ha extralimitat i ha contradit les consideracions dels tècnics per a perseguir interessos electorals, amb conseqüències desastroses per a la ciutadania.

Considerem que els òrgans de control, com sindicatures i tribunals de comptes; el poder judicial; les contractacions; els mecanismes de gestió i els tràmits i procediments, han de dur-se a terme amb una aplicació dels criteris de la pròpia societat, és a dir, amb la major independència i respectabilitat.

Només així podrem oferir uns servicis públics útils, sense retallades de prestacions rellevants, de manera conjuntada, més tècnica i amb eines de gestió i organització més noves i senzilles per a evitar duplicitats i gastos superflus.

La política funcional

Demòcrates Valencians aposta per un model de govern més pròxim com el que segueixen els països escandinaus. En este model nòrdic, la funcionalitat de les polítiques, i la seua eficiència, eficàcia i adequació a les necessitats i els drets dels ciutadans, ha de



quedar sempre per damunt dels interessos electoralistes o partidistes i de les ortodòxies ideològiques, el que implica un respecte major pels professionals de cada sector i per les lleis i mesures que han donat resultats profitosos, independentment del partit que les defensara.

Per a aconseguir estes polítiques funcionals i protegir-les dels interessos partidistes, cal implicar més profundament als sectors públics professionals. Hem de deixar que siguen els professionals de l'educació, la sanitat, la gestió de recursos o la investigació els qui prenguen responsabilitats majors en els seus àmbits.

Este model nou de gestió ha d'assegurar un major grau de consens i pluralitat. Contemplem un ventall de possibilitats que caldrà considerar com una escala de grisos, a aplicar segons el cas. Des de la liberalització plena d'un sistema fins a les formes de gestió pública intel·ligent en els servicis que ho requerixquen, a més de formes mixtes de col·laboració público-privada.

Per tal de garantir el bon funcionament d'este sistema, caldrà aprovar la creació d'un organ observador extern que avalue la seu gestió en termes quantificables i emeta veredictes objectius i independents. Esta entitat serà similar a la Sindicatura de Comptes i emetrà veredictes objectius i independents, serà el mateix per a totes les diverses institucions i empreses públiques que depenen del govern de la Generalitat i evitarà així la duplicitat i les visions esbiaixades de l'autoavaluació.

És especialment important garantir la total traçabilitat del finançament públic en una època de retallades i corrupció flagrant. El procés de negociació del finançament de les institucions i el control extern dels comptes obligarà als gestors interns a optimitzar al màxim els recursos i a obtenir resultats que justifiquen les seues polítiques. Açò ens duu a buscar incentius positius, que generalment es traduïxen en augments salarials per als càrrecs de gestió, que hauran d'estar vinculats responsablement als seus resultats.

Pel que fa a la coordinació entre institucions, cal buscar fórmules que permeten obtindre els majors beneficis des de la col·laboració o la competència, segons corresponga. La col·laboració és necessaria en projectes que no poden ser afrontats per una única institució i requerixquen d'una major potencialitat per a competir a escales internacionals. La competència, en canvi, és positiva quan està garantida la possibilitat d'escollir entre



diferents ofertes, de manera que el ciutadà pugui decidir on rebrà els seus serveis i la institució tinga incentius (millor finançament) segons el nombre de serveis ofertats i la satisfacció aconseguida. No hem d'oblidar tampoc que l'èxit d'una institució pot ser copiat per tota la resta, mentre que una planificació centralitzada no permet esta experimentació en l'oferta.

Este model de gestió de les institucions públiques permet una major participació ciutadana en els àmbits més bàsics i més valorats de la societat i limita la capacitat del poder polític a l'hora d'alterar el seu funcionament.

El mercat despolititzat

Per tal d'aconseguir una economia sostenible i productiva, la qual permeta el desenvolupament de tota la societat, cal assegurar un paper de l'administració basat en l'arbitratge de l'activitat econòmica, per a garantir el correcte funcionament i evitar accions contraproductives.

El primer pas és l'aprovació d'un marc jurídic estable, el qual clarifiqui els canals adequats per a les relacions comercials i garantisca el seu compliment amb rapidesa. Amb un marc ambigu, les relacions mercantils estan sotmeses a l'arbitrarietat política i a possibles violacions de la justícia que ataquen les condicions laborals i contrauen l'activitat econòmica i inversora.

Una austeritat ben entesa –i no un cúmul de retallades per les males pràctiques del partit en el govern, com va ser el cas del PP- és un valor fonamental per a limitar el control de l'administració pública sobre la ciutadania i garantir la traçabilitat dels impostos. També a l'hora de previndre la sobredimensió de l'administració. Cada euro que s'empra en l'administració és un euro que no podrà participar en l'iniciativa privada i l'economia productiva. L'administració s'ha d'estendre allí on siga necessari el seu suport, però no pot convertir-se en una càrrega per els ciutadans. Cal reestructurar aquelles parts de l'administració ineficients, les quals entrebanquen i ralentitzen la iniciativa privada. És imperatiu reduir les despeses de l'administració, per tal de baixar els impostos, permetre el creixement econòmic, efectuar el pagament dels deutes de l'administració, i sobretot, evitar el creixement d'eixos deutes.